

1894-09-09

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Fyn, Gudbjerg

Omtalte personer:
Elisabeth Pedersen
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Peter Skovgaard
H.B. Storck

Arkivplacering:
Mappe 52 nr. 8

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard er ankommet til Svendborg, hvor han skal arbejde på alteret til Sct. Nicolai Kirken. Han venter på arkitekt H.B. Storck, som skal bistå ham i arbejdet. Han har sine drenge, Peter og Johan Thomas med sig.

TRANSSKRIFTION

Mappe 52 nr.8

Gudbjerg 9. sept. 1894

Kjære Kone! Lørdag Morgen blev altret rejst, solen strømmede ind ad vinduerne bagved så altret¹ stod i en flot refleks eller halvskygge som aldeles ikke klædte det, og den belysning vil vare hele højmessetiden ud. Jeg var spændt på hvordan belysningen ville være ved eftermiddagstide. Så kom Larsen ind med Johannes, som lige var kommen fra Gudbjerg.

Min koffert var endnu ikke kommet til Svendborg, den næste dag var søndag og vi havde ikke meget at gøre, så da Johannes kom med indbydelse fra sin fader og vognen han var kommen med inden, var i Svendborg, syntes jeg det passede så udmærket at gøre turen lige med det samme, så vi kørte ikke jeg modstod ikke, vi kørte lige tilbage med vognene. Larsen fik jeg sat i arbejde med at forgylde noget som var det første vi måtte have gjort, han vilde til Ærø om søndagen. Det var i mange henseender en uheldig arbejdsdag i går lørdag, jeg havde fået hovedpine så

|Moder H. skal nok sørge for at drengene besørger sig hver dag. J.T. havde nær glemt det i går men da de så spurgte ham om han skulde, svarede han, ja [det er sandt] før skulde han men så glemte han det, men så gjorde han det om. Laila huskede sin moder på at spørge mig hvad drengene skulle bruge som afføring i så kommende tilfælde, jeg svarede olie.|

-2-

jeg var alt andet end oplagt. På vognene blev det værre og værre, da jeg ved forpagtergården stod af den, kastede en kop kaffe, jeg havde drukket op, det var rart jeg fik det besørget, inden jeg kom til præstegården. Det hjalp i det hele, så mærkværdig nok gik hovedpinen over i løbet af nogle timer. Dens hurtighed kom vist af dens voldsomhed.

Vi blev vel modtaget, Johannes og jeg gik omkring, vi plukkede blandt andet nødder, (jeg spiste ingen) (derimod et par brombær). Det blev bestemt, at tidligt næste dag skulde en vogn hente alle menneskene på Vormark Friskole. Det blev dog kun Moder H. Laila og drengene som kom,

da Knud L. og Margrethe måtte blive hjemme og modtage vist en anden Friskole.

Vi var så i kirke, dog Laila og drengene var ikke for drengene vilde ikke. Efter middag gik Moder H. og Laila hjem, jeg fulgt dem på vej, drengene bliver kørt hjem i morgen, de ser meget raske ud, og leger nu med andre børn og Johannes og Margrethe.

-3-

Johannes og jeg går til Svendborg i morgen ganske tidligt, så håber jeg kufferten er kommet, det er fordi at Svendborg – Odensebanen er privat at godsbaneposten er så langsom. Det er endda godt vi har jærnene med for lidt skal de skæres tror jeg. Det bliver meget vanskeligt at få altret til at virke godt, fordi belysningen er så usikker og fordi væggene er af røde mursten der er blevet mildere i farven. Fru Kragh siger, at der er udgået indbydelse gennem Din Moder, til dig at være her, medens jeg var i Svendborg, men at det blev afslået fordi Morten Christian skulle Du have med, og ham kunde de nok ikke have her, det kan jo være, men ellers forstår jeg det hele bedst, når det er rejsen til Viggo Pedersen som vi gav til grund for et afslag. Det er grumme kedeligt at Storck ikke kan komme før den 17de så skal jeg gå og famle mig frem mellem hans og min egen smag og rimeligvis ikke træffe nogen af delene, men i hvert fald sinker det arbejdet. Nå jeg har jo både Magdahl Nielsen, Johannes og Larsen at tale med. Så er der for resten en vist meget rar mand jeg har

-4-

gjort bekendtskab med i Kirken, Dr. med Barfod, han lod til at være en del med på noderne, elske kirken, er formentlig blandt dem, som har bidraget til den og alteret, han lod mig besøge sig, jeg glæder mig til at komme der. Kjære Kone, skulde der gå flere dage du hører lidet eller intet fra mig, så bliv ikke ked af det, jeg får vist fra i morgen travlt og måske også flere breve at skrive, og du har jo Lis og Viggo.

Bare Viggo snart måtte komme så vidt med sine vidunderlige farveeksperimenter og med bogen, så han kunde søge statsunderstøttelse, han har så ærligt fortjent det. Spørg ham indtrængende om der ikke allerede foreligger så meget, så han allerede nu i år (i denne måned) havde tilstrækkeligt udbytte at søge på. Lev nu vel og gid Du må have godt udbytte af landturen til gode dage og meget fedt på dig. Når jeg tager til Merløse, skal de store drenge så blive i Rosenvænget? Hils Viggos mange gange alle sammen. Min adr. er: Højskolehjemmet, Svendborg. Kys de børn du har med. Peter og J.T. hilser, de har det godt. Peter hoster af og til

Din mand

Johannes hilser og beder hilse på "Mindet". Hvordan har Elisabeth
det??????

¹ Alteret i Sct. Nicolai Kirke, Svendborg. Udformet af Joakim Skovgaard i 1894.

[illegible]

Mr & Mrs. Thompson of Chicago. Will not deal with her as some have thought of doing. She sends love

Øndthor imogen ganske kældigt, so hider
 p' kaffetin se kommet, det er fort at
 Øndthor, Øndthor en vort, at godstans
 fort at se langsom. Det ender fort i
 hængslen med, for det skal se hængslen
 tro p'. Det bliver meget vandkølet at
 se det allertid at vort fort, fort hængslen
 ningen se se udtøkket fort vortene se
 af vort murene der se blevet midtende
 i forvæn. Det bryd sig, at de se ad-
 gæst indlydende gænnen. Det Møde, til sig
 at være her, midens p' var i Øndthor, men
 at det Øndthor fort, Øndthor
 skulde se have med, Øndthor hængslen
 nok Møde have her, det kan se være, men
 ellens fort p' det hele Øndthor, ned det
 se vort. Det Øndthor se, se p' gav det
 grund for sig at se, Det er grunde
 kældigt at Øndthor. Det kan Øndthor se der
 14 de se skal sig se af fonde mig form, midt
 hans af mig egen mig og vort hængslen Møde troffe
 ngen ad det se, men i hængslen hængslen se
 ørbøjet. Na, p' her se det Møde hængslen
 Johannes og Larsen at hængslen med. Det se de
 fort se vort mig vort man i hængslen